

Boyd K. Packer elnök
a Tizenkét Apostol Kvórumának elnöke

Reménységünk oka

A megváltás reménységéről való bizonyág olyasvalami, amit nem lehet lemérni vagy megszámlálni. Jézus Krisztus e reménység forrása.

Sok évvel ezelőtt Packer nőtestvér és én ellátogattunk az Oxford Egyetemre. Hetedfokú dédapám-ról szóló feljegyzéseket kerestünk. Az Oxfordi Christ's College rektora, Dr. Poppelwell, volt olyan kedves, hogy felkérte az egyetem levéltárosát, keresse elő és hozza ki nekünk az iratokat. Ott, az 1583-as esztendő dokumentumai között meg is találtuk őszám, John Packer nevét.

A következő évben visszatértünk Oxfordba, hogy egy díszkötéses szentírás-készletet ajándékozzunk a Christ's College könyvtárának. Úgy tűnt, Dr. Poppelwellt kicsit feszélyezte az ajándék. Talán azt gondolta, valójában nem is vagyunk keresztények. Így aztán behívatta az egyetem káplánját, hogy vegye át a könyveket.

Mielőtt átadtam volna neki a szentírásokat, fellapoztam a Topical Guide [Tárgymutató] című részt, és megmutattam neki egy címszót, mely alatt 18 oldalon keresztül, kis betűmérettel, szimpla sorközzel szedett utalások álltak Jézus Krisztusról. Ez a Szabadítóról összeállított szentírás-utalások egyik legátfogóbb gyűjteménye, mely valaha is készült a világ történelme folyamán – bizonyágokat tartalmaz az Ó- és az Újszövetségből, a Mormon könyvből, a Tan és

a szövetségekből és a Nagyértékű gyöngyből.

„Akárhogy követi is ezeket az utalásokat – mondtam neki –, oszlopról oszlopra, fentről lefelé, könyvről könyvre, témakörrel témakörre, azt fogja látni, hogy következetes, egybecsengő tanúbizonytságot tesznek az Úr Jézus Krisztus küldetésének isteni eredetéről: születéséről, életéről, tanításairól, keresztre feszítéséről, feltámasztásáról és engeszteléséről.”

Miután megosztottam a káplánnal a Szabadító néhány tanítását, az egész légkör megváltozott. A káplán körbevezetett minket a kampuszon, sőt, még egy friss ásatást is megmutatott, mely római korra datált falfestményeket tárt fel.

A Tárgymutatóban felsorolt utalások között van ez is a Mormon könyvből, mely egy másik tanúbizonytságot Jézus Krisztusról: „Krisztusról prédikálunk, Krisztusról prófétálunk, és próféciáink szerint írunk, hogy gyermekeink tudhassák, milyen forráshoz forduljanak bűneik bocsánatáért” (2 Nefi 25:26).

Saját szavaival a Szabadító kijelentette: „Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam” (János 14:6).

A Mormon könyvében ezt a kijelentést teszi: „Íme, én vagyok

az, aki a világ megalapítása óta arra lettem felkészítve, hogy népemet megváltsam. Íme, én Jézus Krisztus vagyok. [...] Énbennem van élete az egész emberiségnek, méghozzá örökévaló, mindazoknak, akik hisznek a nevemben; és ők fiaimmá és leányimmá lesznek” (Ether 3:14).

Sok-sok további utalás is található az alpművekben, melyek kijelentik Jézus Krisztus isteni szerepét mindazok Megváltójaként, akik valaha is megszülettek vagy eztán születnek a halandóságba.

Jézus Krisztus engesztelése által mindannyian megváltatunk az ember bukásától, amely akkor következett be, amikor Ádám és Éva evett a tiltott gyümölcsből az Éden kertjében, amint az a Korinthusbeliekhez írott első levélben áll: „Mert a miképpen Ádámban mindnyájan meghalnak, azonképpen a Krisztusban is mindnyájan megeleveníttetnek” (1 Korinthusbeliek 15:22).

A Mormon könyve ezt tanítja: „Mert szükséges, hogy legyen engesztelés; ...különben az egész emberiségnek elkerülhetetlenül el kell vesznie; igen, mind makacsak; igen, mind elbukottak és elvesztek, és el kell pusztulniuk, ha nem történik meg ez a szükséges engesztelés. ...egy végtelen és örökkévaló [áldozat]” (Alma 34:9–10).

Talán nem élünk tökéletes életet, tévedéseinkért pedig megvan a büntetés, de mielőtt a földre jöttünk, beleegyeztünk, hogy alárendeljük majd magunkat az Úr törvényeinek, és elfogadjuk az e törvények megszegéséért járó büntetést.

„Mert mindnyájan vétkeztek, és szükkölködnek az Isten dicsősége nélkül.

Megigazulván ingyen az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltság által” (Rómabeliek 3:23–24).

A Szabadító véghezvitte az engesztelést, amely utat biztosít számunkra

ahhoz, hogy tisztává váljunk. Jézus Krisztus a feltámadt Krisztus. Hódolunk Neki és elismeréssel adózunk Őelőtte mindazért a fájdalomért, amelyet értünk együtt, illetve mindannyiunkért egyenként elszenvedett, mind a Gecsemáné kertjében, mind pedig a kereszten. Nagy alázattal és isteni szerepéről és céljáról való örökkévaló megértéssel túrt el mindent.

Azok, akik megbánják és elhagyják a bűnt, látni fogják, hogy az Ő irgalmas karja még mindig ki van nyújtva. Akik meghallgatják és megfogadják szavait és választott szolgáló szavait, békeségre és megértésre fognak lelni még a hatalmas szívfájdalom és bánat idején is. Áldozatának célja az, hogy megszabadítson bennünket a bűn hatásaitól,

hogy mindenkinek eltöröltethessen a bűntudata, és reményt érezhessenek.

Ha nem vitte volna végbe az engesztelést, nem lenne megváltás. Nehéz élet lenne az evilági, ha soha nem nyerhetnénk bocsánatot a hibáinkra, ha soha nem tudnánk megtisztulni és továbblépni.

Jézus Krisztus irgalma és kegyelme nem korlátozódik azokra, akik bűnt követnek el vagy elmulasztják megtenni a jót, hanem magukban foglalják az örökkévaló békeesség ígéretét mindazok számára is, akik elfogadják és követik Őt és a tanításait. Irgalma hathatós gyógyír, még a megsebesített ártatlanok számára is.

Nemrégiben levelet kaptam egy nőtől, aki elmesélte, hogy rengeteget

szenvedett az életében. Bár részleteket nem fedett fel, utalt rá, hogy borzasztó tettet követtek el ellene. Bevallotta, hogy mély keserűség érzéseivel küszködött. Haragvóan azt kiáltotta az elméjében: „Valakinek meg kell fizetnie ezért a szörnyűségért!” Azt írta, hogy a fokozott kétségbeesés és kételkedés e pillanatában azonnali választ kapott a szívében: „Valaki már megfizetett érte.”

Ha nem vagyunk tudatában annak, hogy mit tud tenni értünk a Szabadító áldozata, akkor talán olyan megbánással haladunk végig az életünkön, hogy valami helytelent tettünk vagy megbántottunk valakit. A tévedéseket kísérő bűntudattól igenis megszabadulhatunk. Ha törekszünk megérteni az engesztelést, akkor mély tisztelet

Észak-Mariana-szigetek, Saipan

ébred bennünk az Úr Jézus Krisztus, az Ő földi szolgálata és Szabadítónként betöltött isteni küldetése iránt.

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza azért lett visszaállítva, hogy elvigye szerte a világba a Szabadító életének és tanításainak ismeretét. Ezt a nagyszerű konferenciát 94 nyelven közvetítük műhold segítségével 102 országba, ugyanakkor az interneten minden országban megtekinthető, ahol jelen van az egyház. Több mint 3000 cövekünk van. Teljes idejű misszionáriusaink száma meghaladja a 88 000-et, teljes egyháztagságunk száma pedig túllépte a 15 milliót. E számok bizonyítékként szolgálnak arra, hogy „a kéz nélkül hegyből kivágott kő gördül tovább, míg nem [idővel] az egész földet betölti” (T&Sz 65:2).

Nem számít azonban, milyen nagyvá válik az egyház szervezete, vagy hány millió egyháztag csatlakozik sorainkhoz, nem számít, hány kontinensre vagy országba lépnek be misszionáriusaink, vagy hány különféle nyelven beszélünk, Jézus Krisztus evangéliumának valódi sikerét az egyes egyháztagok lelki erejében lehet lemérni. Szükségünk van a meggyőző erejére, amely megtalálható Krisztus minden hű tanítványa szívében.

A megváltás reménységéről való bizonyosság olyasvalami, amit nem lehet

lemérni vagy megszámlálni. Jézus Krisztus e reménység forrása.

Arra törekszünk, hogy megerősítsük a bizonyosságát fiatalnak és időseknek, házasnak és egyedülállóknak egyaránt. Tanítanunk kell Jézus Krisztus evangéliumát a férfiaknak, a nőknek és a gyermekeknek, mindenkinek minden fajból és nemzetből, gazdagnak és szegénynek egyaránt. Szükségünk van az új megtértekre és azokra, akik a pionírok leszármazottai. Fel kell kutatnunk azokat, akik eltévelyedtek, és segítséget kell nyújtanunk nekik, hogy visszatérjenek a nyájba. Szükségünk van mindenki bölcsességére, meglátásaira és lelki erejére. Ennek az egyháznak minden egyes tagja elengedhetetlenül fontos tagja az egyház szervezetének.

„Mert a miképen a test egy és sok tagja van, az egy testnek tagjai pedig, noha sokan vannak, mind egy test, azonképen a Krisztus is.

Mert hiszen egy Lélek által mi mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg...

Mert a test sem egy tag, hanem sok” (1 Korinthusbeliek 12:12–14).

Minden egyes egyháztag bizonyosságul szolgál Jézus Krisztus életére és tanításaira. Hadban állunk Sátán seregeivel, és mindenkire szükségünk van, ha szeretnénk sikerrel járni a

munkában, amelynek elvégzését a Szabadító ránk bízta.

Talán azt gondoljátok: „Mit tehetnék én? Hiszen én csak egyetlen ember vagyok.”

Olykor bizonyára Joseph Smith is nagyon egyedül érezte magát. Nagyságra emelkedett, de egyszerű 14 éves fiúként kezdte, aki feltette a kérdést: „Az összes egyház közül melyikhez csatlakozzam?” (lásd Joseph Smith története 1:10). Joseph hite és bizonyossága a Szabadítóról úgy növekedett, ahogy a miénknek is növekednie kell: „sor[ról] sorra, előírás[ról] előírásra, itt egy kicsit és ott egy kicsit” (2 Nefi 28:30; lásd még T&Sz 128:21). Joseph letérdelt imádkozni, és milyen bámulatos dolgokat eredményezett ez az ima és az első látomás!

A tizenkét apostol egyikeként tanúbizonyosságot tesz az Úr Jézus Krisztusról. Ő él. Ő a mi Megváltónk és Szabadítónk. „Jézus Krisztus engesztelése által az egész emberiség megszabadulhat” (Hittételek 1:3). Ő elnököl ezen egyház felett. Nem idegen Ő a szolgálói számára. Miközben csendes magabiztossággal lépünk a jövőbe, Lelke velünk lesz. Nincs vége a hatalmának, mellyel megáldja és irányítja azok életét, akik keresik az igazságot és az igazlelkűséget. Bizonyosságomat teszem Óróla, Jézus Krisztus nevében, ámen. ■